

BRONHOSKOPSKA LAVAZA U TRETMANU ABSCESA PLUCA

Jane Bušev *, Daniela Buklioska-Ilievska *, Svetlana Jovevska **, Marjan Baloski *, Božidar Popovski *, Vanche Trajkovska *

*Gradska opsta bolnica "8-mi septemvri" Skopje, R Severna Makedonija

**Fakultet za medicinski nauki, Univerzitet "Goce Delcev" Štip, R Severna Makedonija

UVOD

Apsces pluća može biti izazvan mnogobrojnim patogenim i uslovno patogenim bakterijama. Najčešći uzročnici su: *Staphylococcus aureus*, *Diplococcus pneumoniae*, *Streptococcus pneumoniae*, *Escherichia coli*, *Pseudomonas aeruginosa*, dok se anaerobi retko izoluju. Infekcija nastaje inhalacijom uzočnika i širenjem iz okolnih ili udaljenih gnojnih ognjišta preko krvi ili limfe. Dijagnoza se postavlja na osnovu anamneze, kliničkog pregleda, rendgenografijom pluća, kao i bronhoskopskim pregledom. Laboratorijske analize pokazuju leukocitozu sa granulocitozom, ubrzanu sedimentaciju, porast nespecifičnih inflamatornih markera, često i sekundarnu anemiju. Od posebnog značaja je citološki nalaz u sputumu. Direktnom baciloskopijom i kulturom otkrivaju se uzročnici. Lecenje apsesa pluća u kliničkoj praksi je složeni postupak zbog postojanja više uzročnika i sprovodi se istovremenim davanjem dva antibiotika u maksimalnim dozama prema antibiogramu sputuma. Uspešnom lečenju od koristi mogu biti posturalna drenaža, primena bronchodilatatora, sekretolitika i ekspektoransa, a endoskopsku lavazu svakako treba prineniti osim u tezim slučajeva gde postoje absolutne kontraindikacije za bronhoskopiju. Taktika lecenja plućnog abscesa direktno zavisi od tezine bolesti, ali se uvek sprovodi u bolnickim uslovima. Najveći broj obolelih uspešno se izleči u toku 6 do 8 nedelja. Neizleženi apses posle 8 nedelja označava se hroničnim i treba ga podvrgnuti hirurškom lečenju.

Cilj rada je istaknuti doprinos ponavljanih endoskopskih lavaza u kompleksnom lecenju plućnog abscesa.

Prikaz slucajeva

Slučaj 1. Gl, muškarac star 40 godina, nepusac, bez komorbiditeta, negativna licna i porodicna anamneza. Hospitalizovan na Pulmoloskom odeljenju oktobra 2023 zbog abscesa levog gornjeg rezna (u projekciji lingule). Simptomi su se javili 3 nedelje prethodno: febrilnost do 39°C glavno tipa kontinua u popodnevniim i vecernjim satima, sa povremenom drhtavicom, jezom, preznojavanjem nocu, lakim smanjenjem apetita, produktivnim kasljem sa obilnom ekspektoracijom gustog tamnozelene sekreta sa putridnim mirisom koji je jako zaudarao (miris "trulezi"). Bila je primenjena antibiotička terapija (tbl cefixim 400 1x1) u trajanju od deset dana bez efekta. Na radiografiji grudnog kosa u projekciji lingule videla se velika kavernozna promena (precnika od 10 cm) sa nivoom i izrazenim perikavernoznim infiltratom u konekciji sa srcom i senkom lateralnog toraksnog zida. Laboratorijske analize su pokazale povecanje nespecifičnih inflamatornih markera (CRP preko 200, ref vrednost do 5), uvecan SeErc 84 za prvi sat, leukocitozu od 13.5/mm³ sa dominacijom neutofila od 95% i lakse povecanje D-dimera (1090, ref <500). Nije dobivena bakteriolska potvrda iz bronhoaspirata (kulure su ostale negativne nakon inkubacije od 48 sati). Na CT toraka se videla velika abscesna formacija i konsolidacija u linguli sa vazdušnim bronhogramom, te reaktivno uvecane mediastinalne limfoglandule. Bronhoskopija je pokazala urednu prolaznost do subsegmenata, hiperemija sluzokoze levog bronhijalnog stabla sa obilnim belicastim sekretom koji nailazi iz bazalnih segmentalnih usca. Nakon aspiracije izvršena je lavaza sa 500 ml fizioloskog rastvora 0.9% NaCl. Postupak je ponovljen 14 puta tokom hospitalizacije od 20 dana, kontrolna grafija pri otpustu je pokazala rezoluciju sa smanjenjem debljine zidova i perikavernoznih infiltrata.

U toku hospitalizacije kod pacijenta su uradjene 14 bronhoskopije sa lavazom od 500 do 750 ml fizioloskog rastvora 0.9% NaCl i aspiracijom sadrzaja (bronhoskopska lavaza je bila radjena jedan put na 24 casova). Radiografije su pokazivale redukciju abscesne supljine, tako da za period od 14 dana je primenjena redukcija za vise od polovine (od 4 na oko 1.5 cm). Subjektivno stanje se znacajno popravilo, pacijent je bio afebrilan za cello vreme hospitalizacije, apetit se normalizovao, dobio je na telesnu tezinu. Nakon otpusta produzen je medikamentozni tretman sledeća tri meseca sa clindamicom u dozi od 600 mg/24 casa. Radioloska slika je pokazala potpunu normalizaciju nakon tri meseci.

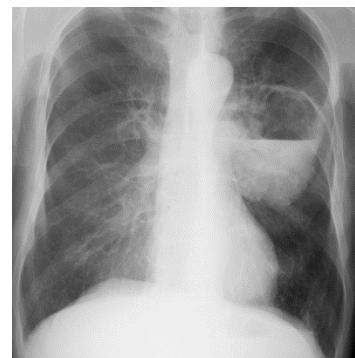
Slučaj 2. SP, muškarac star 70 godina, bez komorbiditeta, pusi po 5 cigareta na dan, ne konsumira alkohol. Hospitalizovan zbog kaslja sa ekspektoracijom gustog sekreta sa zelenim gnojavim i krvavim prmesama, visoke febrilnosti sa pojmom groznice. Simptomi su se javili dve nedelje pre prijema. Sproveden tretman antibiotikom nije imao osobitog efekta zбog cega je indikovana hospitalizacija. Na radiografiji grudnog kosa desno u visini hilusa videla se okrugla formacija sa nivoom i suspektnim prikazom drenaznog bronha. CT toraka je pokazao kavitacionu leziju aproksimativne velicine 8.5x7.6 cm sa aerolikiđnim nivoom i celijskim detritusom. Pratile su se i reaktivno uvecane hilarne i paratrahealne limfoglandule. Laboratorijske analize su pokazale povecanje nespecifičnih inflamatornih markera (CRP 184, ref vrednost do 5), uvecan SeErc 106 za prvi sat, leukocitozu od 21.5/mm³ sa dominacijom neutofila od 90% i povecanje D-dimera (3080, ref <500). U toku hospitalizacije primenjen je dvojni antibiotički tretman (sirokospektarni i antianaerobik) sa ekscesivnom suportivnom terapijom. Postiglo se kliničko poboljšanje, a radioloski se pratila usporena rezolucija. Bronhoskopija je pokazala urednu prolaznost do subsegmenata. Bronhoskopska lavaza je bila radjena 8 puta (iz aspirata nisu izolovani patogeni uzročnici, bakteriolski pregled nije pokazao porast kultura nakon inkubacije). Zbog perzistiranja radioloskih promena u dva navrata je bila uradjena bronhobiopsija i transbronhijalna biopsija (histopatoloskom analizom uzetih primeraka nije bio detektovan malignitet, specifican process ili drugi nalaz koji bi se uklapao u određeni klinički entitet). Sveukupni nalaz je odgovarao plućnom abscesu, a ponavljanje lavaze su pomogle ubrzavanju restitucije. Pratile se kliničko i laboratorijsko poboljšanje, a rentgenski su se pratile promene u pravcu adhezija. Nakon otpusta pacijent je bio tretiran 3 meseci oralnim klindamicinom i privremenim oralnim steroidnim rezimom u opadajućim dozama. Pacijent je pracen tokom godinu dana od zavrsetka terapije. Nije zapazena pojava febrilnosti ili bilo kakve sumnje na recidiv.

ZAKLJUČAK

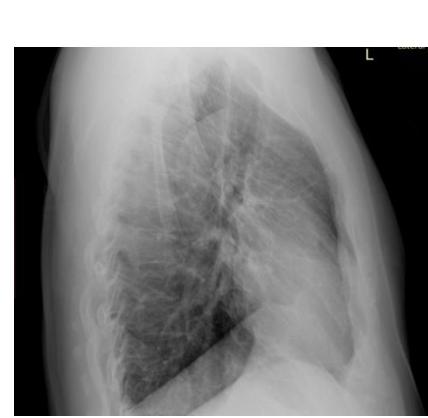
Prikazani su slučaji sa plućnim abscesom nastalim usled komplikacije pneumonije kod kojih nije dobivena bakteriolska potvrda. Tretman je bio empirijski dvojnim antibiotikom. Bronhoskopska lavaza i aspiracija sekreta bila je radjena svakodnevno u razumnom okviru podnosljivosti. Radiografsku regresiju smo dobili u očekivanom vremenskom periodu, cime smo potvrdili uticaj i znacaj ponavljanjih bronhoskopskih lavaza. Agresivnom aplikacijom fizioloskog rastvora kroz usce bronha anatomski zahvacenog segmenta i lobusa, vršeno je direktno ispiranje sluzavognojnog sadržaja i detritusa, cime je bila olakšana tkivna regeneracija zahvacenog dela pluća i postigla se restitucija ad integrum u optimalnom vremenu sa redukovanjem stvaranja rezidua. Kod prikazanih smo dobili skoro potpunu radiolosku rezoluciju. Pacijenti su dobro podneli intervenciju i celokupni tretman. Ponavljanje endoskopske lavaze fizioloskim rastvorom su imale pozitivan uticaj i u znacajnom obimu su pomogle konzervativnom lecenju.

KLJUČNE REČI

absces pluća, bronhoskopija, bronhoskopska lavaza, aspiracija

Slučaj 2. Rtg grafija (PA projekcija) pre pocetka terapije

Slučaj 1. Rtg grafija (PA i lateralna projekcija) pre pocetka terapije

Slučaj 1. Rtg grafija (PA i lateralna projekcija) nakon tri meseca od pocetka terapije

Slučaj 3. Absces (terapiju u toku)

